

ΑΘΗΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

(ΚΗΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ)

ΤΟΜΟΣ ΕΞΗΚΟΣΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΥΡΤΙΔΩΝ
1963-1964

Ε.Σ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ (1881 - 1965)

Τὴν 25ῃν Ἰανουαρίου 1965, ἀπέθανε καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις (ἄλλ' ἐτάφη ἐν Σπέτσαις, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του) ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ δμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡμέτερος δὲ ἐπίτιμος ἐταῖρος καὶ διατελέσας σύμβουλος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Γεώργιος Ἀγγέλου Σωτηρίου, ἐκ τῆς παλαιᾶς φρουρᾶς τῶν Ἑλλήνων βυζαντινολόγων καὶ ἀρχαιολόγων.

Γεννηθεὶς τὸ 1881 εἰς Σπέτσας, ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν θεολογίαν, εἶτα δὲ τέχνην εἰς τὰ Πανεπιστήμια Λειψίας, Βερολίνου καὶ Βιέννης. Ἀφοῦ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν μέσην παιδείαν (1905 - 1909), διετέλεσε Γενικὸς Ἐφορὸς Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων (1915 - 1924), διευθυντὴς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου (1922 - 1960), ὅπερ καὶ ὠργάνωσε καὶ καθηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν (1924 - 1951). Ἰδρύσας τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν, τῆς ὁποίας καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προήδρευεν. Ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων ξένων καὶ ἡμετέρων.

Ὁ Σωτηρίου εἰργάσθη καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος (Μιρασία, Σινᾶ, Κύπρος, Κωνσταντινούπολις) καὶ ἐξέδωκε πολυαρίθμους

μελέτας, βοηθούμενος εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ τῆς ἀξιολόγου συνεργατικῆς του καὶ συζύγου του Μαρίας τῆς γένους Πιπινιπούλου. Αἱ ἐργασίαι του ἀναφέρονται εἰς τὴν βυζαντινὴν ἀρχιτεκτονικὴν, ζωγραφικὴν, τὰ ἀμφια καὶ τὰ σκεύη, εἶναι δὲ ἀνασκαφικαὶ καὶ ἀναστηλωτικαί.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων του σημειοῦμεν : Ὁ Χριστὸς ἐν τῇ Τέχνῃ, 1914. — Ἡ βασιλικὴ τοῦ Ἰλισσοῦ, 1919. — Ὁ ναὸς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Ἐφέσῳ, 1922. — Ὁ ναὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Θεβῶν, 1924. — Ἡ κατικόμβη τῆς Μήλου, 1928. — Ἐρευναι ἐν Νικοπόλει τῆς Ἑπείρου, 1928, 1937. — Αἱ χριστιανικαὶ θήβαι τῆς Θεσσαλίας καὶ αἱ παλαιοχριστιανικαὶ βασιλικαὶ τῆς Ἑλλάδος, 1931. — Ὁδηγὸς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου (εἰς διαφόρους γλώσσας καὶ ἐκδόσεις). — Τὰ βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Κύπρου, 1935. — Κειμήλια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, 1937. — Χριστιανικὴ καὶ βυζαντινὴ ἀρχαιολογία, 1942. — Ἡ βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης, 1952. — Αἱ εἰκόνες τῆς Μονῆς Σινᾶ Α' - Β', 1956 - 1958 κ.ά.

Ὡς ἄνθρωπος ὁ Σωτηρίου ὑπῆρξεν ἥπιος καὶ κοινωνικός, ἡ δὲ ἐκπαιδευτικὴ καὶ κοινωνικὴ του δραστηριότης (Ἐπιμετριοποιεῖς Σχολῆ Σπυριδίων κλπ.) εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικόν του. Ἐδημιούργησε πλειάδα μαθητῶν, οἱ ὅποιοι συνέχισαν τὸ ἔργον του. Ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐστία εἶναι μνήμων τῶν πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσιῶν του.

Ν. Β. ΤΩΜΛΑΚΗΣ